Lietas arhīva Nr. K29-0434-19/7
ECLI:LV:RLPT:2019:0528.11520075718.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 28. maijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa,
tiesnese Anita Dzērve,
piedaloties prokuroram Aleksandram Miļuhinam,
aizstāvim Mihailam Siliņam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1] panta pirmajā daļā un 312. pantā.

Aprakstošā daļa

/pers. A/, būdams transportlīdzekļa vadītājs, kuram nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, atteicās no medicīniskās pārbaudes narkotisko, psihotropo, toksisko vielu ietekmes noteikšanai asinīs.

2018. gada 9. oktobrī plkst. 2.16 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli *VW Passat*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Rīgā, pa Lubānas ielu no Augusta Deglava ielas puses Jukuma Vācieša ielas virzienā bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas) un 2018. gada 9. oktobrī plkst. 2.46, būdams nogādāts Rīgā, Tvaika ielā 2, VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs", atteicās no medicīniskās pārbaudes narkotisko, psihotropo, toksisko vielu ietekmes noteikšanai asinīs.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts 262.[1] panta pirmajā daļā.

Bez minētā /pers. A/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

2018. gada 14. martā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa atzina /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312. pantā, un sodīja ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem. Noteiktajam sodam saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu pievienots papildsods, kas nebija izciests pēc Daugavpils tiesas 2016. gada 17. marta sprieduma, un galīgais sods noteikts ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu 19 (deviņpadsmit) dienām.

Spriedums stājies likumīgā spēkā 2018. gada 29. maijā.

Izvairoties no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, neizciestā soda laikā /pers. A/ apzināti ar tiešu nodomu 2018. gada 9. oktobrī plkst. 2.16, neievērojot spēkā stājušos transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu, vadīja transportlīdzekli *VW Passat*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Rīgā, pa Lubānas ielu no Augusta Deglava ielas puses Jukuma Vācieša ielas virzienā bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, un tika aizturēts Rīgā, Lubānas ielā pie krustojuma ar Jukuma Vācieša ielu.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312. pantā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē apliecināja, ka viņam ir saprotamas valsts apsūdzības uzturētāja apsūdzības, sevi par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 262.[1] panta pirmajā daļā un 312. pantā atzina, izdarīto nožēloja. Uzturēja pirmstiesas procesā izteikto lūgumu pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi pareizi kvalificēti pēc Krimināllikuma 262.[1] panta pirmās daļas un 312. panta, jo viņš izvairījās no piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas un būdams transportlīdzekļa vadītājs, kuram nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, atteicās no medicīniskās pārbaudes narkotisko, psihotropo, toksisko vielu ietekmes noteikšanai asinīs. Apsūdzētā vaina noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurora un aizstāvja viedokli, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajās apsūdzībās ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 262.[1] panta pirmās daļas un 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Nosakot sodu tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu /pers. A/ pēc Krimināllikuma 262.[1] panta pirmās daļas un 312. panta izdarīja divus mazāk smagus noziegumus.

Izanalizējot apsūdzētā /pers. A/ personību, noskaidrots, ka viņš:
- administratīvi sodīts (lietas 46.-47., 58.-59. lapa);
- agrāk sodīts (lietas 47.-50., 51.-55., 62.-63., 64., 65.-66., 93.-96. lapa) pēdējās divas reizes ar:

- Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018. gada 6. jūnija spriedumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem; pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas atbrīvots 2019. gada 11. janvārī;

- Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018. gada 14. marta spriedumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 312. pantā, piemērojot Krimināllikuma 51. pantu, ar brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu 19 (deviņpadsmit) dienām;

- no vārdiem tiesas sēdē noskaidrots, ka neprecējies, ar 8 klašu izglītību, apgādājamo nav, nestrādā, ir dzīvesvieta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par abu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 262.[1] panta pirmās daļas un 312. pantā izdarītie noziedzīgie nodarījumi vērsti pret satiksmes drošību.

Izvērtējusi minēto, tiesa secina, ka /pers. A/ sods nosakāms Krimināllikuma 262.[1] panta pirmās daļas un 312. panta sankcijas ietvaros reāla brīvības atņemšanas soda veidā, ko tiesa konkrētajos apstākļos uzskata par atbilstīgu un taisnīgu sodu. Tiesa ir pārliecināta, ka nevis alternatīvu sodu piemērošana, bet vienīgi /pers. A/ izolēšana no sabiedrības spēs atturēt viņu no turpmākas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Šādu secinājumu tiesa izdarījusi, analizējot apsūdzētā personību, jo /pers. A/ šos noziedzīgos nodarījumus izdarīja neizciesta papildsoda laikā, kas liecina par viņa attieksmi pret morāles un likuma normām. Tiesa, izvērtējot /pers. A/ attieksmi pret noziedzīgo nodarījumu pret satiksmes drošību, atzīst, ka viņa noziedzīgās darbības, vadot transportlīdzekli, neesot transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un atsakoties no medicīniskās pārbaudes narkotisko, psihotropo, toksisko vielu ietekmes noteikšanai asinīs, apdraud visu citu satiksmes dalībnieku dzīvību un veselību. Tiesa secina, ka /pers. A/ tomēr līdz šim nav sapratis savas kļūdas, nav izdarījis secinājums par līdzšinējās uzvedības nepieļaujamību. Brīvības atņemšana /pers. A/, samērojot šo apsūdzētā tiesību ierobežojumu ar sabiedriskās drošības interesēm, ir ne vien attaisnojama un pieļaujama, bet arī nepieciešama soda represīvo un preventīvo mērķu sasniegšanai.

Krimināllikuma 50. panta pirmajā daļā noteikts, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, vai prokurors, sastādot priekšrakstu par sodu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Savukārt minētā panta otrajā daļā noteikts, ja visi noziedzīgie nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir kriminālpārkāpumi vai mazāk smagi noziegumi, galīgais sods nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Šādā gadījumā kopējais soda apmērs vai laiks drīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds paredzēts par smagāko no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, bet ne vairāk kā par pusi no maksimālā soda apmēra vai laika, kāds paredzēts par smagāko no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. (..).

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis par katru noziedzīgo nodarījumu, kas jau ņemts vērā pie pamatsoda noteikšanas,. Šādos apstākļos tiesas ieskatā sods nosakāms, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet no tiesu prakses (*Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08*).

/pers. A/ notiesāts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018. gada 14. marta spriedumu ar brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu 19 (deviņpadsmit) dienām. Noziedzīgie nodarījumi, par kuriem /pers. A/ tiek sodīts, ir izdarīti neizciesta papildsoda laikā.

Atbilstoši Krimināllikuma 51. panta pirmajai daļai, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Lemjot par galīgā soda noteikšanu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā pēc 2008. gada 1. jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis par katra noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas jau ņemts vērā pie pamatsoda noteikšanas, tādējādi tiesas ieskatā galīgais sods nosakāms, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35. panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

/pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – ar papildu drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts – grozāms uz apcietinājumu, līdz spriedums stāsies spēkā.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ vilcināja kriminālprocesu, 2019. gada 16. aprīlī uz tiesas sēdi neieradās, telefoniski informēja tiesu, ka ir slims, darba nespējas lapu iesniegšot vēlāk. Darba nespējas lapu neiesniedza, viņa neierašanās atzīta par neattaisnojošu.

Tiesas sēdē prokurors lūdza piedzīt procesuālos izdevumus, kas saistīti ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtā transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanā un glabāšanu 59,55 EUR apmērā.

No krimināllietas redzams, ka transportlīdzeklis VW PASSAT, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, ticis izņemts administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros un nodots glabāšanā Nodrošinājuma valsts aģentūrai (lietas 12., 13., 25., 28. lapa), un administratīvā pārkāpuma lieta 2018. gada 25. oktobrī ir izbeigta (lietas 26. lapa).

Saskaņā ar Nodrošinājuma valsts aģentūras izdevumu aprēķinu Nr. 3170 transportlīdzekļa nogādāšanas glabāšanai un glabāšanas procesuālie izdevumi ir 59,55 EUR (lietas 29. lapa).

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 5. un 7)[1] punktam procesuālie izdevumi ir summas, kas izlietotas lietisko pierādījumu glabāšanai, pārsūtīšanai, realizācijai un iznīcināšanai; kas radušies administratīvā pārkāpuma lietā, kurā pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanu, materiālus nododot izmeklēšanas iestādei, vai pieņemtais nolēmums ir atcelts sakarā ar kriminālprocesa uzsākšanu vai zaudējis spēku sakarā ar personas saukšanu pie kriminālatbildības.

Šādos apstākļos un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. pantu procesuālie izdevumi par transportlīdzekļa Mazda Xedos 9, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, glabāšanu 59,55 EUR piedzenami no /pers. A/ valsts labā ar šo spriedumu.

Krimināļprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 7)[2] punktā noteikts, ka procesuālie izdevumi ir izdevumi, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes konstatēšanai veiktajām pārbaudēm, kas atbilstoši Krimināļprocesa likuma 368. panta pirmās daļas definējumam ar tiesas nolēmumu ir piedzenami no notiesātajiem.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka Medicīniskās pārbaudes protokolā veiktās pārbaudes rezultātā /pers. A/ konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids klīniski atbilstoši 2005. gada 11. janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr. 15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošu vielu iespaids" 27.4. punktam (lietas 8., 9. lapa).

Saskaņā ar minēto noteikumu 33. punktu, ja transportlīdzekļa vadītājam medicīniskajā pārbaudē konstatē Ceļu satiksmes likumā noteikto alkohola koncentrāciju asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, vai šo noteikumu 27.4. vai 27.6. apakšpunktā minēto stāvokli, medicīniskās pārbaudes izdevumus sedz attiecīgais transportlīdzekļa vadītājs, iemaksājot attiecīgo naudas summu tās iestādes budžeta kontā, kuras darbinieks nosūtījis transportlīdzekļa vadītāju uz medicīnisko pārbaudi.

Šādos apstākļos un saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 368. pantu procesuālie izdevumi par alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veikto pārbaudi 91,30 EUR piedzenami no apsūdzētā /pers. A/.

Atbilstoši Krimināļprocesa likuma 134., 135., 239. panta nosacījumiem dokuments: CD disks ar audioierakstu, kas glabājas pie krimināllietas, glabājams kopā ar krimināllietu.

Pirmās instances tiesā piedalījās apsūdzētā aizstāvis M. Siliņš, kuram no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība 120,60 EUR un saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 368. pantu /pers. A/ tiek uzlikts par pienākumu segt aizstāvja izmaksas atlīdzību valsts labā.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 511. pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1] panta pirmajā daļā un 312. pantā un sodīt viņu:

- par Krimināllikuma 262.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu – ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem 10 (desmit) mēnešiem;
- par Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu – ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības daļēji saskaitīt piespriestos sodus un sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem 10 (desmit) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot papildsodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018. gada 14. marta sprieduma u n galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Soda izciešanu skaitīt no 2019. gada 28. maija.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – ar papildu drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts – grozīt uz apcietinājumu, apcietinot tiesas sēžu zālē, līdz spriedums stāsies spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā 120,60 EUR (viens simts divdesmit *euro,* 60 centi) par zvērināta advokāta veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā krimināļprocesā un tie iemaksājami: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Piedzīt no /pers. A/ procesuālos izdevumus 91,30 EUR (deviņdesmit viena *euro*, 30 centu) apmērā par alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veikto pārbaudi Valsts policijas labā, reģ. Nr. 90000099040, Valsts kasē TRELLV22, LV96TREL2140091033000, nosakot termiņu no lēmuma labprātīgai izpildei – 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas. Maksājuma mērķis: PC363937. Procesuālo izdevumu nomaksu apliecinoši dokumenti nekavējoties iesniedzami Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Piedzīt no /pers. A/ procesuālos izdevumus par transportlīdzekļa glabāšanu krimināllietā Nr. 11520075718 59,55 EUR (piecdesmit deviņu *euro*, 55 centu) apmērā.

Noteikt 30 dienu termiņu no nolēmuma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai izpildei: Saņēmējs LR IeM Nodrošinājuma Valsts aģentūra, reģ. Nr. 90009112024, saņēmēja banka: Valsts kase, TRELLV22, norēķinu konts LV86TREL2140651020000, mērķī norādot: piedziņas izdevumi krimināllietā Nr. 11520075718, /pers. A/, /personas kods/, PC363936, PC363937, *VW Passat*, /reģistrācijas numurs/, EKK-21499.

Dokumentu: CD-R disku ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas, glabāt kopā ar krimināllietu.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese . A. Dzērve